

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121261040
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121261040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: S. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., Y. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, IČO: 37 756 508, o zaplatenie 62 622,57 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 10Csp/70/2021-218 zo dňa 31. 01. 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým súd uložil povinnosť plniť žalobcovi v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, **p o t v r d z u j e .**

V ostatných výrokoch, odvolaním nenapadnutých, **o s t á v a** rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** žalobcovi nahradiť trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 277,78 eur, vyčíslený zmluvný úrok a vyčíslený úrok z omeškania v sume 320,03 eur a 26,38 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z jednotlivých súm za obdobie od 28. 01. 2020 do zaplatenia, všetko v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o trovách konania tak, že žalobca je žalovanému povinný nahradiť trovy konania v rozsahu 80 %. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ustanovenia zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie, ako aj § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. § 565 Občianskeho zákonníka. Súd v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere na bývanie a boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 67 520,- eur za podmienok dohodnutých v zmluve. Z dôvodu porušenia podmienok zo strany žalovaného žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru a požiadaval o zaplatenie celej dlžnej sumy. Súd skonštatoval, že žalobca nevyhlásil okamžitú splatnosť úveru požadovaným spôsobom, a preto nedošlo k modifikácii zročnosti poskytnutého úveru a žalovaný tak naďalej po priznaní zameškaných splátok vo výške 6 277,78 eur má úver splácať ako bol dohodnutý v zmluve. Pre plnenie jednotlivých priznaných nárokov súd priznal splatnosť všetkých v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, čo do časti výroku I., týkajúcej sa lehoty na plnenie podal odvolanie žalovaný. Dôvodil poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, e/ a h/ CSP tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces s tým, že rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko absentuje odôvodnenie, prečo konajúci súd nevyhovел žiadosti žalovanému.

Ďalej argumentoval tým, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy - neboli zohľadnené a vykonané ako dôkaz listiny a vysvetlenia majetkovej situácie žalovaného a tiež rozhodnutie napádal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd neaplikoval ust. § 232 ods. 3 druhá veta CSP. Súd nevysvetlil, prečo nepovolil splácanie v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- eur ako o to žiadal žalovaný, keďže plnenie v súdom stanovenej lehote 2 mesiacov priznanej sumy a príslušenstva sa nepriaznivo premieťa do každodenného života žalovaného vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu. Rodinná, sociálna a finančná situácia žalovaného a zdravotné problémy v rodine mu neumožňujú zaplatiť celú sumu riadne a včas v stanovenej lehote. Uviedol tiež, že ekonomické záujmy žalovaného nebudú v prípade povolenia splátok vážnym spôsobom dotknuté. K dôvodom zlej finančnej situácie uviedol, že je živnostník a momentálne z dôvodu pandemickej situácie nemá žiadny príjem, priateľka žalovaného má príjem 352,40 eur mesačne, pričom jeho výdavky sú 80,- eur platby za elektriku mesačne, úhrady za internet a volania 185,49 eur + 19,99 eur mesačne, náklady na stravu, plienky, lieky, drogériu, oblečenie a pod. cca 200,- eur mesačne. Žiadal, aby napadnutý výrok odvolací súd zmenil tak, že mu povolí splácať priznaný nárok v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- eur k 30. dňu v mesiaci.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že jedine na základe relevantných skutkových tvrdení, podložených zodpovedajúcimi dôkazmi môže súd určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu nebude rozhodujúci iba príjem, ale celkové majetkové pomery povinného. Žalovaný len všeobecne poukázal na zdravotné problémy dcéry jeho partnerky, avšak bližšie tieto dôvody dôkazmi nepodporil. V konaní nebolo ani preukázané, či má žalovaný voči dcére partnerky nejakú vyživovaciu povinnosť. Ním predložené dôkazy neosvedčujú dostatočne možnosť povolenia splácania dlžnej sumy v splátkach a určená lehota súdom 2 mesiace je pre žalovaného dostatočne primeraná. Poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Priznaním splátok vo výške 150,- eur mesačne by súd zapríčinil, že žalovaný by iba súdom priznanú istinu splácal 3 a pol roka. Výška navrhovanej splátky je neadekvátna výške priznanej pohľadávky, nakoľko by sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie nevedie k odstráneniu právnej neistoty, ku ktorej má súdne konanie smerovať. Plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Priznaním možnosti splátok vo výške 150,- eur mesačne by súd žalovanému umožnil splácať úver dokonca v nižšej výške, než v akej mal hradiť jednotlivé splátky podľa zmluvy (217,34 eur). Poukázal tiež na čas od podania žaloby, kedy mal žalovaný taktiež možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň v takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Žalovaný však tak neuskutočnil a počas celého súdneho konania neuskutočnil ani jednu úhradu. V ďalšom poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, ktoré riešili obdobnú problematiku.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania v súlade ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Ostatné výroky odvolaním nenapadnuté ponechal nedotknuté.

5. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom vychádzal zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. V tomto prípade mal posúdiť výrok, ktorým súd zaviazal žalovaného na plnenie priznanej finančnej sumy a príslušenstva v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

6. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie je zrejmé, že súd prvej inštancie sa zaoberal aj tým, či v tomto konkrétnom prípade určí čas na plnenie vo všeobecne danej lehote 3 dní, resp. posúdi možnosť určiť na plnenie lehotu dlhšiu. Súd prvej inštancie vzhľadom na všetky okolnosti prípadu rozhodol o dlhšej lehote na plnenie, a to lehotu 2 mesiacov. Predĺženie lehoty súd umožní spravidla vtedy, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote 3 dní objektívne nemožné. Jedným z dôvodov, pre ktoré môže súd v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu je aj finančná situácia povinného, resp. jeho sociálne a majetkové pomery. V tomto prípade žalovaný v podaní zo dňa 10. 01. 2022 uviedol, že pre prípad, ak bude zaviazaný zaplatiť akúkoľvek sumu, žiadal, aby mu ju súd povolil splácať v splátkach po

150,- eur mesačne vzhľadom k jeho rodinnej, sociálnej a finančnej situácii. K tomuto podaniu doložil výpis zo živnostenského registra a fotokópiu sms o úhrade faktúry. Iné dôkazy preukazujúce jeho nepriaznivú finančnú situáciu nedoložil ani v odvolaní odvolaciemu súdu. Je zrejmé, že pokiaľ súd mal posúdiť odôvodnenosť návrhu na plnenie v splátkach, je potrebné tento návrh riadnym spôsobom zdôvodniť a tvrdené skutočnosti preukázať. Žalovaný v tomto prípade či už okresnému súdu alebo aj v odvolaní len všeobecne uviedol a poukázal na svoju nepriaznivú finančnú a sociálnu situáciu, avšak bližšie dôkazy o svojich tvrdeniach súdu neposkytol. Navyše, v tomto prípade je zrejmé, že súd prvej inštancie sa zaoberal návrhom na zaviazanie k plneniu iným spôsobom, než v lehote 3 dní, pričom vzhľadom na všetky okolnosti prípadu rozhodol, že plnenie je povinný poskytnúť žalovaný v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Takto stanovená doba plnenia aj podľa názoru odvolacieho súdu je dostatočná, s prihliadnutím na okolnosti prípadu a dlhodobé neplnenie si povinností žalovaného. Pokiaľ by súd umožnil plnenie v splátkach vo výške 150,- eur mesačne, tak ako to navrhoval žalovaný, je potrebné prisvedčiť vyjadreniu žalobcu, že v tomto prípade by bol zvýhodnený ešte aj oproti zmluvnej dohodnutej výške splátok, čo by bolo aj v rozpore so samotnou dohodou účastníkov o podmienkach poskytnutého úveru. S prihliadnutím na tieto skutočnosti odvolací súd potom napadnutý výrok ako vecne správny potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).